

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 lipca 1957 r.

w sprawie zasad i trybu wydawania przez Narodowy Bank Polski środków pieniężnych na fundusz płac państwowym przedsiębiorstwom handlowym nadzorowanym przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i spółdzielniom zrzeszonym w Związku Spółdzielni Spożywców.

Na podstawie § 12 ust. 1 i 2 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. W państwowych przedsiębiorstwach handlowych nadzorowanych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego oraz w spółdzielniach zrzeszonych w Związku Spółdzielni Spożywców, zwanych w dalszym ciągu zarządzenia „przedsiębiorstwami handlowymi i spółdzielniami spożywców”, środki pieniężne na osobowy fundusz płac i prowizje nie mogą przekraczać:

- a) dla pracowników administracyjno-biurowych przedsiębiorstw otrzymujących wynagrodzenia stałe i ryczałty oraz premie z funduszu premiowego — sumy planowanego miesięcznego osobowego funduszu płac,
- b) dla pozostałych pracowników otrzymujących wynagrodzenia stałe i ryczałty oraz premiowanych z funduszu

premiowego — sumy planowanego miesięcznego osobowego funduszu płac,

- c) dla pracowników wynagradzanych systemem prowizyjnym i akordowym — sumy planowanego miesięcznego osobowego funduszu płac, skorygowanego o procent wykonania planu obrotu towarowego (usług),
- d) dla agentów handlu drobnodetalicznego lub sprzedaży pozazakładowej — sumy miesięcznego planu prowizji, skorygowanego o procent wykonania planu obrotów handlu drobnodetalicznego lub sprzedaży pozazakładowej.

§ 2. W przedsiębiorstwach handlowych i spółdzielniach spożywców środki pieniężne na bezosobowy fundusz płac nie mogą przekraczać rocznego planu bezosobowego funduszu płac. Wyjątek od tej zasady mogą stanowić wypłaty wynikające z realizacji § 4 pkt 6 zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 4 maja 1957 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego (Monitor Polski Nr 39, poz. 253) — w odniesieniu do przedsię-

biorstw państwowych oraz realizacji uchwały Zarządu Związku Spółdzielni Spożywców „Społem” z dnia 17 maja 1957 r. (komunikat specjalny nr 3 z dnia 20 maja 1957 r.) — w odniesieniu do spółdzielni spożywców.

§ 3. 1. Środki pieniężne zapotrzebowane przez przedsiębiorstwa handlowe i spółdzielnie spożywców na fundusz płac powyżej granic określonych w § 1 lit. b), c) i d) stanowią przekroczenie funduszu płac.

2. Jeżeli granica kwotowa, do której mogą być pobierane środki pieniężne na fundusz płac (§ 1), jest wyższa od sumy środków faktycznie zapotrzebowanych, to w przedsiębiorstwie handlowym lub w spółdzielni spożywców oszczędność funduszu płac.

§ 4. 1. Jeżeli kwota przekroczenia funduszu płac (§ 3 ust. 1) nie mieści się w oszczędnościach poprzednich miesięcy roku kalendarzowego, przedsiębiorstwa handlowe (spółdzielnie spożywców) powinny kwotę przekroczenia wygospodarować do końca następnego kwartału (nie później jednak niż do końca roku kalendarzowego).

2. Do czasu wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac (§ 3 ust. 1), nie dłużej jednak niż do końca roku kalendarzowego, przedsiębiorstwo handlowe lub spółdzielnia spożywców będzie opłacać odsetki karne od kwoty przekroczenia w wysokości 18% w stosunku rocznym.

3. Przedsiębiorstwo handlowe lub spółdzielnia spożywców powinny zawiadomić na piśmie oddział banku i jednostkę nadrzędną o środkach przewidzianych w celu wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac (§ 3 ust. 1) nie znajdujących pokrycia w oszczędnościach.

§ 5. 1. W razie przekroczenia funduszu płac (§ 3 ust. 1) przez przedsiębiorstwo handlowe lub spółdzielnię spożywców, nie znajdującego pokrycia w oszczędnościach poprzednich miesięcy danego roku kalendarzowego

— jednostka nadrzędna zbada przyczyny przekroczenia funduszu płac i wyda odpowiednie zarządzenie oraz wstrzyma przyznanie premii dyrekcji (członkom zarządu spółdzielni) i głównemu księgowemu przedsiębiorstwa (spółdzielni),

— zawiesza się wypłatę funduszu premiowego pracowników administracyjno-biurowych w wysokości określonej w ust. 2.

2. W przedsiębiorstwach handlowych i spółdzielniach spożywców, o których mowa w ust. 1, wypłatę funduszu premiowego pracowników administracyjno-biurowych zawiesza się do wysokości kwoty przekroczenia funduszu płac. Jeżeli kwota przekroczenia funduszu płac przewyższa kwotę zaplanowanego funduszu premiowego, wypłatę tego funduszu zawieszają się w pełnej wysokości.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo handlowe lub spółdzielnia spożywców wygospodaruje kwotę przekroczenia funduszu płac w okresie ustalonym w § 4 ust. 1, premie nie przyznane oraz których wypłatę zawieszono zgodnie z ust. 1 i 2 podlegają wypłacie; wypłata następuje na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo handlowe lub spółdzielnia spożywców nie wygospodaruje kwoty przekroczenia funduszu płac w okresie ustalonym w § 4 ust. 1, premie nie przyznane oraz których wypłatę zawieszono zgodnie z ust. 1 i 2 nie mogą być wypłacone.

§ 6. Jeżeli przedsiębiorstwo handlowe lub spółdzielnia spożywców na podstawie bilansu i innych dokumentów udowodni wobec oddziału banku i jednostki nadrzędnej, że przekroczenie funduszu płac (§ 3 ust. 1) było ekonomicznie uzasadnione, powodując w szczególności zmniejszenie innych kosztów albo zwiększenie zysku, lub że powstało wskutek

wypłaty premii oszczędnościowych, nie stosuje się rygorów przewidzianych w §§ 4 i 5.

§ 7. Odsetki karne od sumy przekroczenia funduszu płac (§ 3 ust. 1) zostaną przedsiębiorstwu handlowemu lub spółdzielni spożywców zwrócone, jeżeli przedsiębiorstwo (spółdzielnia) wygospodaruje kwotę przekroczenia w okresie ustalonym w § 4. W razie niewygodowania przez przedsiębiorstwo (spółdzielnię) kwoty przekroczenia funduszu płac, zapłacone odsetki karne zostaną — po okresie przewidzianym do wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac — przekazane do budżetu Państwa od przedsiębiorstw państwowych, a na fundusz wyrównawczy od spółdzielni.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwa handlowe oraz spółdzielnie spożywców składają we właściwych oddziałach Narodowego Banku Polskiego:

- roczne plany obrotów oraz osobowego funduszu płac (z wyodrębnieniem funduszu płac pracowników administracyjno-biurowych i ich funduszu premiowego) i prowizji z podziałem na kwartaly,
- kwartalno-miesięczne plany obrotu i kwartalno-miesięczne plany osobowego funduszu płac i prowizji,
- roczne plany bezosobowego funduszu płac,
- sprawozdania z wykonania planu funduszu płac.

2. Przedsiębiorstwa handlowe i spółdzielnie spożywców obowiązane są składać w oddziałach banku plany funduszu płac i sprawozdania z ich wykonania w układzie dostosowanym do potrzeb bankowej kontroli funduszu płac.

3. W razie gdy ustalony przez przedsiębiorstwo handlowe lub spółdzielnię spożywców plan obrotu i funduszu płac budzi zasadnicze zastrzeżenia, oddział banku może zgłosić przedsiębiorstwu swoje uwagi. Jeżeli przedsiębiorstwo (spółdzielnia) nie uwzględni zastrzeżeń i uwag oddziału banku, oddział banku może zażądać ustosunkowania się do nich przez jednostkę nadrzędną.

§ 9. W razie przekroczenia funduszu płac w skali centralnego zarządu (innej jednostki nadrzędnej), wojewódzkiego zarządu handlu oraz ministerstwa mają zastosowanie przepisy § 9 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57).

§ 10. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo handlowe lub spółdzielnia spożywców wykazuje systematyczne przekroczenia funduszu płac (§ 3 ust. 1) lub gdy przedsiębiorstwo (spółdzielnia) posiada poważne zobowiązania z tytułu niewygodowania oszczędności na pokrycie tych przekroczeń, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek oddziału banku powinna przeprowadzić szczegółowe badania gospodarki funduszem płac w przedsiębiorstwie (spółdzielni) i przedsięwziąć środki zmierzające do prawidłowego ukształtowania tej gospodarki.

2. W razie stwierdzenia świadomego łamania dyscypliny płac jednostka nadrzędna powinna w stosunku do osób winnych wyciągnąć konsekwencje służbowe, a w razie stwierdzenia przestępstwa — przekazać sprawę organom powołanym do ich ścigania.

§ 11. 1. Narodowy Bank Polski ma prawo sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedstawianych przez przedsiębiorstwa handlowe i spółdzielnie spożywców dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem płac przedsiębiorstw (spółdzielni).

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są ustosunkować się do uwag i propozycji Narodowego Banku Polskiego w ciągu 4 tygodni.

§ 12. Na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego Prezes Narodowego Banku Polskiego może ustalić wyjątki od zasad określonych zarządzeniem.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.
Minister Finansów: w z. *J. Trendota*